

Рішення загальних зборів акціонерів приймаються більшістю не менше як у 3/4 голосів акціонерів, які беруть участь у зборах, щодо:

- 1) внесення змін до статуту товариства;
- 2) ліквідації товариства, крім випадків, встановлених законом;
- 3) питань, передбачених законом, що регулюють питання створення, діяльності та припинення акціонерних товариств.

З інших питань рішення приймаються простою більшістю голосів акціонерів, які беруть участь у зборах.

Отже, акціонерні товариства створюються з метою швидкого накопичення коштів, необхідних для здійснення господарської діяльності. Для цього товариство випускає в обіг цінні папери – акції, з коштів від продажу яких і створюється статутний капітал акціонерного товариства.

Список використаних джерел

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.
2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40-44. – Ст. 356.
3. Харитонов Є.О., Старцев О.В. Цивільне право України: Підручник – Вид.2 перероб. і доп. – К.: Істина, 2007. – 816 с.

Правовий статус фізичної особи-підприємця

Шпак М.В., студент ННПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Згідно до ст. 42 Конституції України «кожен має право на підприємницьку діяльність, яка не заборонена законом» [1]. Конституційне закріплення цього права означає не тільки гіпотетичну можливість займатися підприємницькою діяльністю, а й фактичне підтвердження того, що держава бере на себе зобов'язання сприяти умовам для реалізації зазначеного права. При цьому зазначається, що фізична особа здійснює своє право на підприємницьку діяльність за умови її державної реєстрації в порядку, встановленому законом. Тобто, громадянин, який бажає реалізувати своє конституційне право на підприємницьку діяльність, після проходження відповідних реєстраційних та інших передбачених законодавством процедур за жодних умов не втрачає і не змінює свого статусу фізичної особи, якого він набув з моменту народження, а лише набуває до нього нової ознаки – «підприємець».

Як вже зазначалося, необхідною умовою для здійснення підприємницької діяльності є державна реєстрація фізичної особи як підприємця у виконавчому комітеті міської, районної у місті ради або в районній, районній міст Києва і Севастополя державній адміністрації за місцем діяльності чи проживання особи, якщо інше не передбачено законодавством України. Фізична особа, що займається підприємницькою діяльністю, втрачає це право з моменту припинення дії державної реєстрації, її скасування тощо.

Підприємцями можуть бути особи, які досягли повноліття - 18 років, з яким закон пов'язує настання повної дієздатності. Це пояснюється тим, що підприємницька діяльність не є звичайною трудовою діяльністю, яку вправі здійснювати особи, що досягли 16 років. Підприємництво передбачає самостійну майнову відповідальність і несення ризику, отже, вимагає такого рівня свідомості і волі, при якому особа здатна повною мірою усвідомлювати свої дії та керувати ними. Винятком є досягнення повної дієздатності до 18 років особами, котрі зареєстрували шлюб, а також надання повної цивільної

дієздатності фізичній особі, яка досягла 16 років і працює за трудовим договором та неповнолітній особі, записаної матір'ю або батьком дитини.

Слід також мати на увазі, що повна цивільна дієздатність може бути надана фізичній особі, яка досягла 16 років і бажає займатися підприємницькою діяльністю. За наявності письмової згоди на це батьків (усиновителя), піклувальника або органу опіки та піклування така особа може бути зареєстрована як підприємець. У цьому випадку особа набуває повної цивільної дієздатності з моменту державної реєстрації її як підприємця.

Відповідно до окремих законодавчих актів, заборонено займатися підприємницькою діяльністю деяким категоріям громадян. Так, ч.4 ст.43 ГК визначає, що здійснення підприємницької діяльності забороняється органам державної влади та органам місцевого самоврядування [2].

Загальні положення про свободу підприємницької діяльності містяться в Господарському кодексі України. Так, зі змісту ч. 1 ст. 43 ГК випливає, що «підприємці мають право без обмежень самостійно здійснювати будь-яку підприємницьку діяльність, не заборонену законом» [2]. Свобода підприємницької діяльності проявляється, перш за все, в тому, що суб'єкт підприємництва має право вибирати спосіб здійснення ним підприємницької діяльності на свій ризик і самостійно відповідати за результати своїх дій.

Разом з тим, свобода підприємницької діяльності має і свої обмеження. Вона обмежується законодавством в інтересах суспільства. Подібні обмеження передбачені, наприклад, в законодавстві, де регулюються види господарської діяльності, які можуть здійснюватися тільки державними підприємствами. Свобода підприємницької діяльності обмежена також широкою практикою ліцензування окремих видів господарської діяльності. У відповідності зі ст. 43 ГК України перелік видів господарської діяльності, які підлягають ліцензуванню, а також перелік видів діяльності, підприємництво в яких забороняється, встановлюється виключно законом [2]. Такі обмеження встановлюються з метою захисту життя, здоров'я, прав і законних інтересів інших осіб, докідля, недопущення зловживань монопольним становищем на ринку, недобросовісної конкуренції.

Таким чином, підбиваючи підсумки, ми визначили, що підприємцями можуть бути: громадяни України, громадяни інших держав, особи без громадянства, які не обмежені законом у правоздатності та дієздатності та досягли певного віку, які здійснюють свою діяльність на території України, а також зареєстровані відповідно до законодавства як суб'єкти підприємницької діяльності. При цьому, це повинні бути особи, які не входять до категорії осіб, яким заборонено законом займатися підприємницькою діяльністю.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Прийнята Верховною Радою України 28 червня 1996 р. // Відомості Верховної Ради України . – 1996. - № 30. - Ст. 141.
2. Господарський кодекс України: Прийнятий Верховною Радою України 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України . – 2003. - № 18. - Ст. 144.

Деякі аспекти укладання господарських договорів

Матвєєва О.І., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Геліч Ю.О.*

Після проголошення себе суверенною, незалежною та демократичною державою, Україна взяла курс на кардинальне реформування суспільного устрою, побудову громадянського суспільства і ринкової економіки, в якій